

ת"פ 11938/01/21 - מדינת ישראל נגד ח' י' א'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 11938-01-21 מדינת ישראל נ' א'
תיק חיצוני: 102944/2020

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד סעדיה
נגד
הנאשם
ח' י' א'
ע"י ב"כ עו"ד ברזילי
החלטה

לפניי בקשת הנאשם "להורות לתביעה לבצע השלמות חקירה בהתאם לסעיף 15 להנחיות פרקליט המדינה 7.15 ליישום הוראות סעיף 74 לחסד"פ על תוצר החיפוש בחומרי מחשב - עבודת התובע".

הבקשה הוגשה לאחר תום עדות המתלוננת במסגרת הליך פלילי בו מיוחסת לנאשם עבירת אלימות כלפיה, בעת שהיתה בת זוגו.

הנאשם טוען כי התביעה לא הורתה ליחידה החוקרת לבצע השלמות חקירה, חיתוכים מיונים וסינונים כדי לאתר חומרים נוספים על אלה שהעבירה המתלוננת, ויש צורך בהשלמת חקירה בפלאפון שלה, לגבי התקופה של שבוע קודם לאירוע, ושבוע לאחריו, שכן יש בחומרים אלה פוטנציאל להשפיע על תוצאות ההליך. נכתב בבקשה כי מדובר באירוע ללא עדי ראיה והיחידה החוקרת בחרה לקבל מהמתלוננת חלקי הודעות ספציפיות ולא את כל החומרים, מה גם שהמתלוננת איימה על הנאשם כי תסבך אותו בפלילים, לפיכך נדרשות מכלול ההודעות.

בחנתי את הבקשה ואף קיבלתי תגובת התביעה המתנגדת לה. לאחר זאת, אני סבורה כי הצדק עם התביעה ודין הבקשה להידחות.

אלה נימוקיי:

א. הבקשה הוגשה באיחור מופלג, שהרי ככלל מיקומו של סעיף 74 לחסד"פ הוא בתחילת ההליך הפלילי (בג"ץ 4922/19 נווה נ' מד"י (9.12.19)).

ב. על פי הבקשה הגשתה נעוצה בכך שמטעם התביעה הוגשו הודעות ווצאפ חלקיות של המתלוננת (ת/1-2). ואולם, ראיות אלה לא הפתיעו את הנאשם, ועולה כי היו חלק מחומר החקירה, כך שהיה ידוע היטב על קיומן

עמוד 1

והגשתן הצפוייה, מראש. בנסיבות אלה, אין הצדקה להגשת הבקשה דנן בשלב מאוחר זה, ולאחר שהמתלוננת כבר סיימה עדותה.

ג. לא ברור על סמך מה סבור הנאשם כי במכשיר הנייד של המתלוננת שמור חומר רלוונטי להגנתו, ולא הוסבר אילו התכתבויות הוא סבור שמצויות שם. למעשה, נותר הרושם שהבקשה מהווה "דיג במים עכורים" ללא כל ביסוס קונקרטי.

ד. העובדה שלפנינו אירוע אלמ"ב שהתרחש ללא עדים נוספים, כשלעצמה אינה מהווה נסיבה חריגה ומיוחדת המצדיקה סעד חריג כמבוקש, ולא מצאתי כי מקרה זה שונה מתיקי אלמ"ב רבים אחרים.

ה. גם הטענה לפיה המתלוננת איימה על הנאשם כי תסבך אותו בפלילים, אין בה כדי להצדיק את הבקשה. ככל שהאיום הנטען תועד בתכתובת בפלאפון, יוכל הנאשם להוכיחה מתוך מכשירו הנייד, ואין צורך בחיפוש במכשיר של המתלוננת לשם כך.

ו. הנאשם מפנה להנחיית המשנה לפרקליט המדינה 7.15, אך למיטב הבנתי ההנחיה מתייחסת לסיטואציות שונות בתכלית מזו שלפנינו. ראשית, מטרתה העיקרית של ההנחיה לטפל בתוצרי חיפושים בחומרי מחשב שנתפסו, בעוד שבענייננו, מכשירה הנייד של המתלוננת לא נתפס, אלא היא הציגה תכתובות לחוקרים. שנית, על פי סעיף 13 להנחיה אמנם רשאי תובע לבקש מהיחידה החוקרת ביצוע השלמת חקירה, אך זאת בנוגע לחומרי מחשב בהם נערכו כבר חיפושים בשלב החקירה, בעוד שבענייננו כאמור, לא נערך חיפוש שכזה. שלישית, על פי סעיף 15 להנחיה, האפשרות לגשת לחומרי מחשב מקוריים במסגרת של השלמת חקירה, נועדה למקרים חריגים, בהם התגלתה לתובע עובדה או טענה חדשה שיש בה פוטנציאל להשפיע על תוצאת ההליך, ובענייננו לא נתגלתה שום עובדה שכזו. רביעית, השלמה לאחר הגשת כתב אישום דורשת אישור פרקליט המחוז, וככל שנדרשת גישה מחדש לחומר מקורי, נדרשת בקשה מטעם התביעה לצו שיפוטי, כמפורט בסעיף 15 להנחיה, ואילו בענייננו כלל לא באה עתירה מטעם התביעה כי אם מטעם הנאשם.

ז. בהבהרה שהוגשה מטעם הנאשם, נכתב כי הבקשה מתבססת לחילופין על הוראת סעיף 19 להנחיה, הקובע את הנוהל בנוגע לבקשת חשוד או נאשם לערוך חיפושים מושכלים נוספים מתוך מחשבים של עדים או מתלוננים, ומכוחו מבוקש להורות על החיפוש. לאחר עיון, אני סבורה כי הסעיף אינו רלוונטי בענייננו, שכן בניגוד לדרישותיו, אין לפניי הנמקה ממוקדת המצדיקה את החיפוש המבוקש, אלא מדובר בבקשה כוללת ולקונית. לפיכך, הבקשה אינה עומדת במבחן הסבירות וההיגיון הקבועים בסעיף 19.

סיכומי של דבר, הנאשם לא העלה שום נימוק ממוקד המעגן את טענתו לפיה מצוי חומר חקירה רלוונטי וחיוני להגנתו במכשיר הנייד של המתלוננת, וודאי לא במידה המצדיקה פגיעה בפרטיותה. לפיכך, אין מקום לבקשה, ובייחוד בשלב מאוחר זה, בו לא ניתן יהיה לקבל התייחסותה לנוכח הכלל בדבר סופיות הדיון.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"ג, 28 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.